

ČESKÁ REPUBLIKA

ROZSUDEK JMÉNEM REPUBLIKY

Nejvyšší správní soud rozhodl v senátě složeném z předsedy Mgr. Davida Hipšra a soudců JUDr. Pavla Molka a JUDr. Tomáše Foltase v právní věci žalobce: **Z. K.,** zastoupen Mgr. Viktorem Klímou, advokátem se sídlem Melantrichova 477/20, Praha 1, proti žalovanému: **Magistrát hlavního města Prahy**, se sídlem Mariánské náměstí 2, Praha 1, v řízení o kasační stížnosti žalovaného proti rozsudku Městského soudu v Praze ze dne 31. 5. 2017, č. j. 5 A 206/2013 - 55,

takto:

I. Rozsudek Městského soudu v Praze ze dne 31. 5. 2017, č. j. 5 A 206/2013 - 55, **se zrušuje.**

II. Žaloba **se odmítá.**

III. Žádný z účastníků **nemá** právo na náhradu nákladů řízení.

IV. Žalobci **se vrací** soudní poplatek ve výši 5 000 Kč, který bude vyplacen z účtu Nejvyššího správního soudu k rukám jeho advokáta, Mgr. Viktora Klímy, a to do 30 dnů od právní moci tohoto rozsudku.

Odůvodnění:

I.

[1] Žalobce se žalobou u Městského soudu v Praze domáhal zrušení rozhodnutí, kterým žalovaný rozhodl o žalobcových námitkách proti změně Z 2746/00 zahrnuté do opatření obecné povahy hlavního města Prahy č. 37/2013 nazvaného „Celoměstsky významné změny III Územního plánu sídelního útvaru hl. m. Prahy – Z 2746/00, Z 2747/00, Z 2750/00“ (dále jen „rozhodnutí o námitkách“). Podstata změny Z 2746/00 spočívala v aktualizaci a rozšíření záplavového území a byla reakcí na rozhodnutí

Magistrátu hlavního města Prahy jako vodoprávního úřadu ze dne 31. 1. 2007, č. j. MHMP - 12652/2005/OOP/II/Ku, kterým úřad v předmětné lokalitě rozšířil plochu záplavového území.

[2] Městský soud v záhlaví uvedeným rozsudkem žalobě vyhověl a rozhodnutí o námitkách zrušil, neboť dospěl k závěru, že žalovaný se s námitkami žalobce nevypořádal dostatečným způsobem. Nevypořádal se především s námitkou, že čísla parcel dotčených změnou nejsou v návrhu změny napsána a nejdou poznat ani z grafické přílohy změny; dále pak s námitkou, že nejde z podkladů zjistit, kudy potok Dobrá voda protéká; a konečně s tvrzením, že na pozemcích žalobce se v posledních šedesáti letech žádné záplavy neobjevily.

II.

[3] Žalovaný (dále „stěžovatel“) podal proti rozsudku městského soudu kasační stížnost. Žalobcova námitka týkající se čísel dotčených parcel podle stěžovatele spočívala pouze ve vysvětlení, proč žalobce neuvedl čísla pozemků ve svém vlastnictví, a proto se o námitku vlastně vůbec nejednalo. K potoku Dobrá voda stěžovatel v rozhodnutí uvedl, že se jedná o vodní tok registrovaný Ministerstvem životního prostředí, což je podle něj dostatečným vypořádáním, které nebylo potřeba dále rozvádět. Konečně k otázce záplav stěžovatel konstatoval, že bez důkazů ze strany žalobce lze s jeho tvrzením jen stěží polemizovat, nadto skutečnost, zda se na daném místě záplavy skutečně vyskytly či nikoliv, není pro stanovení rozsahu záplavového území podstatná – žalovaný totiž pouze postupoval na základě jeho vymezení vodoprávním úřadem.

III.

[4] Žalobce se ke kasační stížnosti nevyjádřil.

IV.

[5] Předtím, než Nejvyšší správní soud přistoupil k přezkumu kasační stížnosti, musel zkoumat, zda napadené rozhodnutí netrpí vadami, k nimž by musel přihlédnout z úřední povinnosti (§ 109 odst. 3 a 4 s. ř. s.). Dospěl přitom k závěru, že napadené rozhodnutí trpí vadou, ke které musí přihlédnout z úřední povinnosti, a to zmatečností řízení před soudem spočívající v tom, že chyběly podmínky řízení [§ 109 odst. 4 ve spojení s § 103 odst. 1 písm. c) s. ř. s.].

[6] Nejvyšší správní soud se ve své judikatuře zabýval vztahem mezi soudním přezkumem rozhodnutí o námitkách proti návrhu územního plánu a soudním přezkumem samotného územního plánu. Dospěl přitom k závěru, že k dotčení práv vlastníka pozemku nedochází s konečnou platností již rozhodnutím o námitkách, ale až samotným územním plánem či jeho změnou (viz rozsudek ze dne 7. 1. 2009, č. j. 2 Ao 2/2008 - 62, usnesení ze dne 27. 10. 2010, č. j. 2 Ao 5/2010 - 24, publ. pod č. 2244/2011 Sb. NSS). Možnost samostatného soudního přezkumu rozhodnutí o námitkách proti návrhu územního plánu v režimu žaloby podle § 65 s. ř. s. je proto značně omezena; s ohledem na zásadu subsidiarity nemá aktivní legitimaci k podání takové žaloby vlastník pozemku dotčeného

územním plánem nebo jeho změnou, který je aktivně legitimován k podání návrhu na zrušení opatření obecné povahy nebo jeho části (srov. také rozsudek Nejvyššího správního soudu ze dne 28. 6. 2017, č. j. 1 As 333/2016 - 44). Tento závěr byl potvrzen také rozšířeným senátem Nejvyššího správního soudu v bodech 65 - 68 usnesení ze dne 29. 3. 2016, č. j. 4 As 217/2015 - 182, publ. pod č. 3415/2016 Sb. NSS.

[7] Odepření aktivní procesní legitimace k podání žaloby proti rozhodnutí o námitkách přitom nezpůsobuje odepření soudní ochrany vlastníkovi, jak Nejvyšší správní soud konstatoval v rozsudku č. j. 1 As 333/2016 - 44: „[V] *řízení o návrhu na zrušení opatření obecné povahy nebo jeho části je aktivně legitimovaným subjektům umožněno dosáhnout přímého zrušení vadných částí, respektive celého opatření obecné povahy. Správní soudy mají pravomoc v rozsahu návrhu a uplatněných důvodů (§ 101d odst. 1 s. ř. s.) opatření obecné povahy přezkoumat a případně zrušit (§ 101d odst. 2 věta první s. ř. s.).*
[18] V rámci řízení o návrhu na zrušení opatření obecné povahy je pak možno zohlednit také námitky, které navrhovatel vznesl proti návrhu územního plánu nebo jeho změny, umožňují-li to ostatní podmínky řízení (srov. např. rozsudky ze dne 11. 8. 2016, č. j. 10 As 145/2015 – 82, odst. 65 a 69 a násl., ze dne 27. 8. 2013, č. j. 8 Aos 1/2012 – 68, ze dne 18. 10. 2012, č. j. 1 Ao 3/2011 – 229, odst. 51 a 52, ze dne 22. 6. 2011, č. j. 9 Ao 3/2011 – 39, nebo ze dne 24. 11. 2010, č. j. 1 Ao 5/2010 – 169, č. 2266/2011 Sb. NSS, odst. 148 a násl.). Nedostatečné nebo nesprávné vypořádání námitek odpůrcem může vést ke zrušení územního plánu nebo jeho části. Vlastníku dotčeného pozemku tak není upřena soudní ochrana tím, že je aktivně legitimován až k podání návrhu na zrušení opatření obecné povahy, a nikoliv samostatně k žalobě proti rozhodnutí o námitkách.“

[8] Žalobce v projednávané věci byl jako vlastník pozemků přímo dotčených změnou Z 2746/00 aktivně procesně legitimován k podání návrhu na zrušení opatření obecné povahy. To ostatně také učinil a opatření obecné povahy hl. města Prahy č. 37/2013 bylo v části změny Z 2746/00 výrokem I. rozsudkem Městského soudu v Praze ze dne 16. 2. 2017, č. j. 11 A 148/2016 - 54, zrušeno. V souladu s výše citovanými závěry tudíž nebyl aktivně procesně legitimován k podání žaloby proti rozhodnutí o námitkách.

[9] Městský soud měl proto žalobu odmítnout podle § 46 odst. 1 písm. c) s. ř. s., neboť byla podána osobou k tomu zjevně neoprávněnou. Nejvyššímu správnímu soudu tak nezbylo, než rozsudek městského soudu s odkazem na § 103 odst. 1 písm. c) s. ř. s. podle § 110 odst. 1 s. ř. s. zrušit a žalobu odmítnout z důvodu podle § 46 odst. 1 písm. c) s. ř. s. Z toho důvodu se již dále nezabýval kasačními námitkami stěžovatele.

[10] O náhradě nákladů řízení Nejvyšší správní soud rozhodl podle § 60 odst. 3 s. ř. s. ve spojení s § 120 s. ř. s., podle kterého žádný z účastníků nemá právo na náhradu nákladů řízení, byla-li žaloba odmítnuta.

[11] Vzhledem k tomu, že žaloba byla odmítnuta, vrací se podle § 10 odst. 3 zákona č. 549/1991 Sb., o soudních poplatcích, zaplacený soudní poplatek. Citované zákonné ustanovení sice podmiňuje vrácení soudního poplatku odmítnutím žaloby před prvním jednáním, resp. ve smyslu § 10 odst. 5 zákona o soudních poplatcích před vydáním rozhodnutí ve věci samé, tato ustanovení je však třeba aplikovat analogicky i na situaci, kdy rozhodnutí ve věci samé bylo kasačním soudem zrušeno (srov. rozsudek Nejvyššího

správního soudu ze dne 2. 6. 2016, č. j. 6 As 158/2015 - 36). Žalobce zaplatil za správní žalobu soudní poplatek ve výši 5 000 Kč (č. l. 27 spisu městského soudu), který mu bude vrácen ve lhůtě podle § 10a zákona o soudních poplatcích.

P o u č e n í : Proti tomuto rozsudku **n e j s o u** opravné prostředky přípustné.

V Brně dne 3. října 2017

Mgr. David Hipšr
předseda senátu